

Tôi, **thầy Tánh Phạm**, hiện tại là thầy phụ giúp **cô Lê Tường Vi** ở lớp 2. Khi được **thầy Hiệu Trưởng Dương Thanh Phong** nhờ viết một lá thư nêu lên cảm nghĩ về chuyến đi “Tu Nghiệp Sư Phạm” (TNSP) vừa qua (kỳ 27 - hè 2015 - kéo dài từ ngày 14 tới 16 tháng 8), tôi đã không ngần ngại mà nói lời đồng ý với thầy, vì tuy là đã nhiều tuần trôi qua, nhưng ấn tượng của tôi về khoá huấn luyện (KHL) vẫn còn rất sâu sắc.

Thứ nhất là phải kể đến các đề tài thú vị trong KHL. Nào là: “Đề trở thành nhà giáo”, “Tâm lý trẻ em và điều hành lớp học”, “Dùng âm nhạc để dạy Việt Ngữ”, “Ngữ âm Tiếng Việt”, ... Tôi (cùng với **thầy Trọng Phạm** và **cô Duyên Đặng**) được tham gia tới 6 lớp (do **cô Nguyễn Thùy Trang** đã giành thời gian quý báu của cô ra suy nghĩ về các đề tài trong KHL ấy mà cô cho rằng là “căn bản nhất”), và hai lớp mà tôi thích nhất chính là “Đề trở thành nhà giáo” do **thầy Quyên Di** và “Ngữ âm Tiếng Việt” do **thầy Trần Ngọc Dụng** hướng dẫn. Từ những “lý tưởng” cao đẹp mà các thầy ôm ấp, tới những “đức tính” cao quý mà các thầy sở hữu, những điểm “ngoại diện” trang nghiêm mà các thầy bộc lộ, cùng với sự thuần thực về các “kỹ năng” khi giảng bài và quản trị lớp học, tôi đã được mở rộng tầm nhìn và nhận ra được thế nào là một người thầy (cô) chân chính.

Thứ hai là sự trải nghiệm khó quên khi tham gia chương trình “Đố Vui Đề Học” ở đài truyền hình SBTN. Dưới sự động viên và khích lệ tham gia của **cô Trang**, **cô Lưu Thùy Vân** cùng với **thầy Hồng**, cả bốn thầy cô (tôi, th. Trọng, cô Duyên và cô Trang) đã tham gia cuộc thi. Với những câu trả lời suýt xắc, **Trung Tâm Việt Ngữ Văn Lang** đã để lại rất nhiều ấn tượng tốt đẹp trong mắt những trung tâm Việt Ngữ khác.

Và cuối cùng, chuyến đi này sẽ không thật sự mỹ mãn nếu thiếu đi sự nhiệt tình của **cô Trang**, sự hy sinh của **thầy Trọng**, sự tỉ mỉ của **cô Duyên**, và sự đóng góp của **Trung Tâm Việt Ngữ Văn Lang**. Với đôi mắt đã yếu, nhưng **cô Trang** vẫn bằng lòng cầm lái (2 tiếng lên, và 2 tiếng về). Tuy trên đường cô nói là “cô có ngủ gục một vài lần”, nhưng cô luôn đảm bảo các thầy cô trong xe có một giấc ngủ ngon khi đi lẫn về. Mặt khác, buổi tối thứ 7 khi ngủ ở “Motel”, tuy phòng khá nhỏ nhưng với sự hy sinh thầm lặng của **thầy Trọng** (ngủ ngoài), mọi người đã có thể ngủ một cách tự nhiên, lấy lại tinh thần và năng lượng cho ngày học kế tiếp. Kết quả là **thầy Trọng** đã ngáp liên miên ngày kế tiếp. (Tôi thay mặt cô Duyên và cô Trang thành thật cảm ơn thầy). Bên cạnh đó, phải kể đến sự tỉ mỉ trong việc ghi lại những lời mà các thầy cô giảng bài của **cô Duyên**, để chúng tôi có tài liệu mà tham gia cuộc thi “Đố Vui Đề Học” và gặt hái được những thành công nhất định. Và cuối cùng, mọi thứ sẽ không thật sự xảy ra nếu không có sự đóng góp của các thầy cô và phụ huynh vào quỹ của **Trung Tâm Việt Ngữ Văn Lang**. Tôi xin thay mặt, cô Trang, cô Duyên và thầy Trọng, một lần nữa, thành thật cảm ơn tất cả mọi người.

(Chuyện bên lề: tối thứ 7 hôm đó sau cuộc thi “Đố Vui Đề Học”, các thầy cô tham gia đã để giành được một khay và hai đĩa thức ăn khá đầy. Nhận thầy trời cũng đã tối, và bốn người ăn thì cũng không có bao nhiêu, cho nên bốn thầy cô đã quyết định lái xe một vòng siêu thị Phước Lộc Thọ để tìm những người lang thang mà cho hết hai đĩa đồ ăn đầy ấy. Tuy khá vất vả trong việc tìm kiếm, nhưng các thầy cô không nản lòng và nhất quyết phải tìm được một người và cho họ hai đĩa đồ ăn ấy nếu không chúng sẽ hư hết, rất uổng. Và cuối cùng chúng tôi cũng tìm ra

được một chú lang thang đang nằm lo lắng với vẻ mặt khá tội nghiệp, và đưa 2 đĩa thức ăn cho chú. Cái nét mặt rạng ngời, và hai tiếng “Cảm Ơn” của chú cùng với những sự gặt hái trong KHL đã làm chúng tôi rất mãn nguyện trong chuyến đi này)